

Jag vill få ordning på Sverige

Sensommartal av Ulf Kristersson den 12
september 2021

Det talade ordet gäller

Välkomna till Strängnäs, hälsar vi som bor här. Och hit till Ugglans park.

Vi ses ju på riktigt idag! Äntligen! Steg för steg tar vi oss tillbaka till livet. Som vi har längtat!

Låt oss än en gång tacka alla som jobbar i vården för fantastiska insatser. Men idag vill jag också tacka alla som nu är dubbelvaccinerade. Ni skyddar er själva och alla de som inte kan vaccinera sig. Ni tar ansvar, och ni ger frihet.

Idag är det ett år kvar till valet. Om 364 dagar ska vi se till att Sverige får ny kurs, ny regering och nytt hopp!

För jag vill att Sverige ska vara ett land med jämlikhet och jämställdhet, fyllt av frihet och framåtanda, gemenskap och sammanhållning. Men jag förstår att många tvivlar just nu. Denna sommar blev den blodigaste i modern svensk historia. Aldrig förr har så många skjutits ihjäl. Hittills i år har 36 människor mördats.

Samtidigt når långtidsarbetslösheten rekordnivåer. Och Sverige missar de egna klimatmålen. Så här kan vi bara inte ha det.

Och så måste det inte heller vara. För det går att få ordning på Sverige. Det kommer mitt tal handla om idag.

Jag tror på Sverige. Det lilla landet med de stora ambitionerna. När min morfar var barn, ett av Europas fattigaste länder. När jag själv var liten, världens rikaste land. Därefter världens mest jämställda land, och världens mest innovativa. Nu skulle vi kunna bli landet med världens grönaste tillväxt. Istället är vi på väg att bli Europas otryggaste.

Alla har vi nog bilderna på näthinnan: Under en av sommarens varmaste julidagar, två små barn och deras pappa i Flemingsberg. Plötsligt hörs flera skott. Pappan lyfter upp sina barn och springer, men försent. Barnen var redan träffade. Mamman berättar: "Det står i tidningen att två barn är skjutna – och det är mina barn."

Ett par dagar tidigare, den sista juni, sköts polisen Andreas Danman till döds i Göteborg när han gjorde sitt jobb för att skydda oss andra.

Och så avrättningen i Skäggetorp i Linköping, mitt på dagen i ett köpcentrum. Dagen före de skotten hade min hustru Birgitta och vår äldsta dotter Siri, som pluggar i Linköping, varit precis där – för att hämta ett paket. Bara slumpen gjorde att min egen familj inte var där just då.

En del säger att dödsskjutningarna nu är så vanliga, att de håller på att bli vardag. Jag fattar vad de menar, men det finns ingen vardag i skjutningar. Det finns ingen vardag i att döda barn och poliser. Politiken måste nu göra precis allt för att stoppa våldet – annars har vi kapitulerat.

Som politisk ledare måste man ibland ta sig an det riktigt, riktigt svåra – för att det är det enda rätta. Annars är man bara en liten lort.

Jag kommer aldrig tillåta att våldet normaliseras. Nästa kapitel i historien om Sverige får inte handla om hur våldet tog över. Nästa kapitel ska handla om hur vi krossade kriminaliteten, satte vårt land på en ny kurs och fick ordning på Sverige.

Varje tid har sin fundamentala frihetsfråga. På min morfars tid var det fattigdom och sjukdom som stod i vägen för många livsdrömmar. På min mamma

Det talade ordet gäller

Karins tid var det Förmyndarsverige, offentliga monopol och extrema skatter som lade en våt filt över framtiden. I vår egen tid är det otryggheten som begränsar livet och friheten. Kampen mot kriminalitet och för ordning och anständighet kommer bli min regerings allra viktigaste uppgift.

I somras fick en dömd brottsling 840 000 kronor i skadestånd från svenska staten. Han hade torterat och våldtagit en kvinna i Malmö, men när hans ålder skrevs ner – och efter ungdomsrabatt och mängdrabatt – blev hans straff så kort att han redan hade suttit inne för länge. Bara det är provocerande.

Skattebetalarna tvingades alltså betala nästan en miljon till en man som begått vidriga brott och som nu dessutom går fri. Han är kvar i Sverige, trots att han är dömd till utvisning.

Ännu värre är att den utsatta kvinnan bara fick 3000 kronor från mannen. För Kronofogden får inte ta skadeståndet. Så fullständigt absurt, så respektlöst mot den våldtagna kvinnan. I flera år har Moderaterna krävt att den lagen ändras – men ingenting händer. Socialdemokraterna pratar och pratar, men jag vet att svenska folket står på brottsoffrets sida!

Det grova våldet är det mest extrema uttrycket för den nya kriminaliteten. Men det handlar inte enbart om sprängningar och skjutningar. Vi ser hur vittnen skräms till tystnad, hämndaktioner riktas mot polisen. Barn som rånar andra barn, ibland mest för att filma och förnedra.

Gränsen för vad människor i praktiken tvingas tolerera flyttas hela tiden, i gråzonen mellan det som är olagligt och det som formellt sett mest är olämpligt, obehagligt och rent hänsynslöst.

Vi har alla sett det. Unga killar som tar över det offentliga rummet. Som uppträder hotfullt, gapar, skriker, skräpar ner. Agerar som om de äger bussen eller torget. Stör andra med hög musik, tar upp flera säten.

Så har nog tonåringar gjort förr, och att säga ifrån är det rimliga. Det nya är konsekvenserna för den som säger till. Före sommaren blev en man brutalt misshandlad när han sade åt en kille att inte plankta på tåget.

Det här skapar rädsla. Fredligare människor byter vagn, går av bussen, drar sig tillbaka. Inte minst kvinnor går omvägar.

Sonja Dousa är en eldsjäl från Järva i Stockholm och mamma till en god vän. Hon berättade före sommaren att hon inte längre vågar gå fram till unga killar som bär sig illa åt. Inte för att hon har förlorat sitt civilkurage, utan för att allt fler bär kniv. Många vill säga ifrån, men få vill riskera livet.

Det här brukar kallas antisocialt dominansbeteende. Syftet är att stärka sin status bland andra grabbar och bevisa att det inte är mänsklig anständighet som sätter gränserna, utan grabbarnas våldskapital.

Utvecklingen är farlig. Sätts det inte tydliga gränser tidigt, finns det inga gränser alls senare. Lär man sig inte som barn och tonåring att det finns rätt och fel, så kommer några bli livsfarliga. Det börjar med den fega undfallenhet som det offentliga gång på gång visar, när man inte får kräva att det ska vara tyst på biblioteken. Eller att det ska behövas separata badtider för att inte tjejer ska utsättas för trakasserier. Det måste bli slut på daltandet!

Det talade ordet gäller

Brottsligheten är värst. Men även långtidsarbetslösheten slår rekord, utanförskapet fördjupas, barnfattigdom breder ut sig i Sveriges utsatta förorter.

Så måste det inte alls vara. Hundratusentals människor som har invandrat till Sverige går till jobbet varje dag. Som ingenjörer och lärare. Som vårdbiträden och läkare. Som busschaufförer och butiksbiträden. Människor som försörjer sig och sina familjer, som berikar Sverige med kultur, kunskap och entreprenörskap. De är med och bygger vårt gemensamma land.

Och Moderaterna är partiet för alla som jobbar, alla som vill jobba och alla som har jobbat.

Samtidigt är mer än varannan vuxen invandrare beroende av bidrag för sin försörjning – 675 000 människor. Långtidsarbetslösheten närmar sig 200 000 personer, den högsta siffran i svensk historia.

Vi har barn i Sverige som aldrig ser sina föräldrar gå till jobbet. Kvinnor som aldrig blir självständiga. Familjer där ingen talar svenska.

Bidragen i Sverige vill väl, men leder fel. De är inte så generösa som en del tror, som aldrig har behövt dem. Men staplas bidragen på varandra blir de så höga att det inte lönar sig att börja jobba. En familj med två arbetslösa föräldrar och fyra barn får över 30 000 kronor i bidrag varje månad. Det finns tusentals människor i Sverige som inte tjänar en enda krona på att gå från bidrag till jobb. Inte en krona. Samtidigt behöver svenska företag arbetskraftsinvandring även till jobb som diskare och städare.

Inget annat land skulle komma på att göra så. Betala dem som finns här för att inte arbeta, och sedan be människor

komma hit för att utföra jobben. Men fler saker är rent absurda. Som att Sverige utvisar it-ingenjörer och programmerare, men låter grova brottslingar stanna kvar.

Den orimliga politiken gäller också klimatet och miljön. Sverige missar klimatmålen samtidigt som regeringen avsiktligt lägger ner kärnkraft och fattar beslut som ökar utsläppen. Elbristen gör att företag tvingas flytta utomlands, och den stoppar nya investeringar. Cementa var på väg att revolutionera branschen med fossilfri produktion – nu hotas de av nedläggning. Och då ska Sverige importera cement från Kina. Hur hamnade vi här?

Problemen är stora. Men ge inte upp! Sverige har haft allvarliga bekymmer förut. Och vi har tagit oss samman förut.

Några av er minns Pomperipossa när marginalsatterna var över 100 procent. Vi hade världens högsta skattetryck på 80-talet. Dit vill Magdalena Andersson nu tillbaka. Högre skatt på jobb, högre skatt på sparande och högre skatt för alla som äger sin bostad, som hon själv skrev i en rapport i våras. Den vill hon inte prata om.

Andra av er kanske minns allt förmynderi. TV-monopol och förbud mot parabolantenner! Eller Europamotstånd och löntagarfonder som skulle socialisera de svenska företagen. Ännu fler av er minns världens mest sjukskrivna folk. En halv miljon förtidspensionärer.

Allt det här tog vi oss ur. Inte för att Socialdemokraterna insåg att det var fel, utan för att nästan alla andra gjorde det. Och för att Moderaterna ledde det arbetet.

Vi kan få ordning på Sverige igen. Men då måste politiken fokusera på att lösa

Det talade ordet gäller

problemen. Det är Moderaternas stora uppgift och tydliga löfte till svenska folket!

Att få ordning på Sverige är en förutsättning för allt annat. Nästa kapitel i berättelsen om Sverige kommer inte handla om tolerans, jämställdhet eller banbrytande tekniska innovationer så länge vi har Europas grävsta kriminalitet och värsta utanförskap.

Det är bara genom att få ordning på gator och torg som vi kan öka friheten för alla att leva sitt eget liv. Bara genom ordning i skolan kan klassrummet än en gång bli språngbräda för klassresan. Och det är bara genom att få ordning på invandringen som vi kan lyckas med integrationen.

Men då krävs ärlig probleminsikt. Att säga som det är – inte underskatta, inte heller överdriva, utan tala klartext. Därför är det genant när Socialdemokraterna vägrar se någon koppling mellan kriminalitet, invandring och misslyckad integration. Erkänner man inte orsakerna, kan man inte heller lösa problemen.

Riktigt pinsamt blir det när de skyller gängkriminaliteten på jobbskatteavdraget. Men det säger mycket om dagens socialdemokrati: slut på idéer, slut på reformer, slut på handlingskraft.

Och så måste vi få ordning i själva politiken. En statsbudget kan inte förhandlas genom ultimativa debattartiklar och samtalsförbud. Det kräver samarbete – och en gemensam idé. I en tid när Sverige står inför större problem än på mycket länge så måste riksdag och regering rycka upp sig, ta sig i kragen och få något gjort.

Ett nytt kapitel om Sverige skrivs inte på några få år. Man måste vara långsiktig, systematisk och uthållig. Men arbetet måste börja nu:

1) Den första stora frågan är brottsligheten.

Sverige har Europas grävsta kriminalitet, men också Europas svagaste lagstiftning. Då räcker det inte att justera i marginalen. Nu kräver 1700 poliser hårdare tag mot den grova kriminaliteten. Så att de kan göra sitt jobb.

Brottsligheten hotar inte bara enskilda människors trygghet utan också vår demokrati och rättsstat. De kriminella gängerna har blivit Sverige inhemska terrorister. Attackerna påminner mer och mer om terrordåd som sätter skräck i bostadsområden och stadsdelar. De injagar allvarlig fruktan i befolkningen, och vi har nu nått en punkt när lagstiftningen måste anpassas efter hoten. Den grova kriminalitetens brott måste mötas med kraften i svensk terrorlagstiftning.

Vi har i flera år krävt en grundlagsändring som direkt efter nästa val gör det straffbart att vara med i ett kriminellt gäng. Men regeringen säger konsekvent nej. Därför saknar Sverige ett mycket kraftfullt verktyg mot gängerna. Ansvaret är helt och hållet Socialdemokraternas.

Men det finns annan lagstiftning att nu bygga vidare på. Vi måste använda våra egna terrorlagar mot de kriminella gängerna. Lagar som sedan länge finns i Danmark och Finland. Om det arbetet startade nu skulle det finnas tio skarpa lagförslag om bara ett år. Det regeringen inte har gjort på sju år kan vi göra på ett.

Gängmedlemmar ska punktmarkeras. Vi ska ta deras pengar, bilar och klockor. Vi

Det talade ordet gäller

ska avlyssna dem och göra hembesök. Inga barn ska tvingas växa upp i en grovt kriminell miljö, de ska omhändertas. Den som är medlem i ett kriminellt gäng, men inte svensk medborgare, ska utvisas. Vi ska införa visitationszoner och dubbla straff för gängkriminella.

Så ser en samlad mobilisering ut.

2) Den andra stora frågan är långtidsarbetslösheten. Moderaterna kommer driva en ekonomisk politik som bryter utanförskap och bidragsberoende. Där arbete alltid lönar sig.

Ett jobb betyder kollegor, ofta vänner, alltid egna pengar. Därför behövs ett bidragstak och sänkt skatt på låga inkomster, så att det alltid lönar sig bättre att jobba än att leva på bidrag.

Det handlar också om att den som är ny i Sverige ska lära sig svenska språket, bli anställningsbar, förstå samhället. Därför kommer vi införa språkkrav, och att man steg för steg får jobba sig in i välfärden. En ny borgerlig regering kommer strama upp invandringen, inte öka den. För annars kommer vi aldrig klara integrationen.

3) Den tredje stora frågan är hur Sverige ska bli världsledande i grön tillväxt. Det handlar om innovationer och teknikutveckling, elektrifiering och omställning till fossilfritt.

Klimatförändringarna är ett hot mot mänskligheten. Den senaste FN-rapporten bekräftar de tidigare. Men den goda nyheten är att engagemanget aldrig förr har varit så starkt. Kraften i den rörelsen är enorm: Nästan alla förstår allvaret – och vill bidra till omställningen. Svenska företag investerar miljarder i hållbarhet. Teknikutvecklingen är snabb och vi kan göra stor nytta även

internationellt. Näringslivet har blivit Sveriges nya miljö rörelse.

Men Socialdemokraterna och Miljöpartiet håller på att slarva bort det framtidshoppet. För regeringen missar år efter år Sveriges egna klimatmål. Det är politiken det är fel på, inte människors vilja och ansvarskänsla.

Min regering kommer garantera ren, stabil el genom att försvara all fossilfri elproduktion: Vattenkraft, vindkraft – och kärnkraft. Vi kommer att korta tillståndsprocesser och ta bort byråkratiska hinder. Staten måste gå hand i hand med näringslivet. Vi kommer vara hårda mot dem som smutsar ner, och stödja dem som städar upp.

Och så kommer vi stå upp för svenskt skogsbruk och enskild äganderätt. Skogen är en unik förnybar tillgång som både kan binda koldioxid och skapa hållbara produkter. Nu vill den rödgröna regeringen tvångsförvalta ytterligare 525 000 hektar skog – som har brukats av familjer i generationer. En regering som jag leder kommer skydda skogen, stå upp för äganderätten och frånta Miljöpartiet vetorätten över svensk skogspolitik.

Kriminaliteten, arbetslösheten och klimatet är tre områden där Sverige måste få en ny kurs. Tre frågor som både är akuta och långsiktiga. Mitt perspektiv är hela 20-talet: Ge oss förtroendet i valet om ett år, så kommer vi jobba dag och natt för att vända utvecklingen och få ordning på Sverige.

Det kommer bli svårt, men det är inte hopplöst. Det är inte omöjligt att samla Sverige till förändring – det är bara omöjligt för Socialdemokraterna. Polarisering och politiskt spel löser inga problem. Jag vill samla och samarbeta för att få saker gjorda.

Det talade ordet gäller

Moderaterna har under de senaste åren samarbetat med alla partier, från Vänsterpartiet till Sverigedemokraterna – ibland med båda samtidigt. Det gör mig varken till vänsterpartist eller sverigedemokrat, men jag sätter sakfrågorna först. Vi är samlingspartiet i svensk politik. Jag tror på ett samtalsklimat där vi respekterar och lyssnar på varandra – även när man tycker olika. Där vi skiljer på sak och person.

Ingenting blir bättre av att Stefan Löfven nu ersätts av en annan socialdemokrat. Det betyder bara mer av det som i sju år inte har fungerat. Hur kan man ens komma på idén att lägga miljarder på en familjevecka, när problemet är att det skjuts ihjäl en person varje vecka? Om ett år kan vi pensionera hela den här trötta, handlingsförlamade regeringen!

Då ska vi skriva nästa kapitel i berättelsen om Sverige. Jag vill sätta vårt land på ny kurs – för varje människas frihet.

Ett Sverige, där det inte spelar någon roll var i landet du är född – eller var i världen. Om du heter Margareta, Miriam eller Mustafa. Och där det är viktigare vart du är på väg, än varifrån du kommer.

Ett land där var och en, och tillsammans med andra, kan bygga sin framtid. Frihet och ansvar. Två eviga värden. Låt oss försvara dem genom att lösa vår tids problem. Nu ska vi få ordning på Sverige!

Tack!